

Úvodní slovo předsedy České internistické společnosti, profesora MUDr. Richarda Česky, CSc., FACP, FEFIM

Česká interna a časopis Vnitřní lékařství v roce 2014

Zamyšlení na začátku každého nového roku je skoro vždycky nejvýznamnější, mimořádné a zásadní, prostě subjektivně, ale často i objektivně takové povahy, jaké dosud nikdy předtím nebylo. A samozřejmě tomu není jinak ani tentokrát. Se svým zamyšlením týkajícím se české interny vás nyní seznámím a pokusím se tedy alespoň trochu zdůvodnit, proč považuji letošní rok pro internu jako lékařský obor a pro nás internisty za důležitý.

Začnu tím negativním, ať se postupně můžeme propracovávat k záležitostem, na které už můžeme pohlížet veselejší, a někdy dokonce vyložené pozitivním pohledem. Interna se jako lékařský obor dostala v důsledku nové úhradové vyhlášky a dalších zásahů státních úřadů ve zdravotnictví z oboru nepříliš profitabilního do ekonomické polohy, v níž už bojuje o holé přežití. Zdanlivě se zkrácení časů výkonů dotýká především ambulantních internistů. To ale není pravda! Samozřejmě, že ambulantní internisté jsou první, kteří důsledky pocítí. Celkový dopad to však bude mít na všechna zdravotnická zařízení, která „internu“ provozují. Pokles úhrad se totiž projeví nejen na ambulancích, ale i v nemocnicích. A to přitom všichni víme,

že interna je „páteřním oborem“ našeho zdravotnictví. Nevím, nejsem ekonom, ale pouhým selským rozumem posouzeno mi připadá, že je cosi v nepořádku v „počtech“, jestliže nám na interních odděleních (a to opravdu dramaticky) klesají náklady na léky (v nejrozšířenějších lékových skupinách, jak všichni dobře víme, se v převážné míře užívají generika a současné ceny léků se pohybují na úrovni desetin původních cen před pár lety), ale přesto nejsou peníze na to základní – na práci hlavou.

S počátkem letošního roku končí „demisní“ provizorium a na Ministerstvo zdravotnictví přichází nové vedení. Musíme s ním za internu urychleně a bezodkladně o nastalé situaci jednat! Pro úspěch tohoto našeho jednání musíme spojit síly s dalšími zainteresovanými subjekty, jistě s Českou lékařskou komorou (ČLK). Především však nesmíme dopustit vzájemné „žabomyší války“ mezi jednotlivými lékařskými obory. V tomto „klání“ mezi medicínou a státní administrativou totiž může jednotlivá skupina dosáhnout jen Pyrrhova vítězství. Všichni, tedy všechny lékařské obory, jsme na jedné lodi a přechodné zvýhodnění jedné skupiny nemá z dlouhodobého hlediska vůbec žádnou naději na perspektivní a systémový úspěch. Interna je velká a musí v tomto směru hrát významnou úlohu.

Pro českou internu, nebo alespoň pro Českou internistickou společnost České lékařské společnosti J. E. Purkyně je rok 2014 významný jako rok volební. Nechci význam odborné společnosti přeceňovat, ale přece jen si myslím, že bude hodně záležet na tom, kdo bude stát v čele internistů v příštích letech. Výbor společnosti by měl reprezentovat nejen jmény, tituly a hodnostmi přede jménem i za jménem, ale především aktivní činností. Možná to zní příliš formálně, ale je to prostě pravda. Kromě voleného výboru by se za internu a internisty v regionech měli zasazovat krajsí konzultanti. Každý z nich by si měl vytvořit skupinku kolegů z regionů, která by pak řešila místní problémy i připravovala podklady pro jednání na celostátní úrovni.

Sám za sebe bych si představoval také vznik pracovních skupin, oborově zaměřených, které by navázaly spolupráci s odbornými společnostmi oborů, které z interny vzešly. Až na výjimky si totiž stále myslím, že některé superspecializace jsou spíše otázkou několika center a většina kolegů těchto superspecializací by měla být především „internista+“ (Pro objasnění pojmu si dovoluji odkázat na publikaci Národní program komplexní interní péče.

V každém případě je však především na samotné internistické společnosti a na jednom každém jejím členovi, aby propagovali náš obor a vytvářeli prostředí, ve kterém se na internu myslí v lékařských kruzích jako na živý smysluplný obor v moderním pojetí, a nikoli jako na podivný relikt z dob konstituování klinické medicíny.

Ano, někdy je třeba se zabývat i konkrétními úkoly, ty však většinou musí vyřešit jeden konkrétní jedinec. Každá společnost, a pro odbornou lékařskou společnost to platí dvojnásob, se musí snažit vytvořit takové podmínky, aby tento jedinec měl šanci ve svých snahách ve prospěch této společnosti uspět. Když někdo půjde obhajovat cokoliv z interní medicíny, neměl by být ve svém snažení odzbrojen argumentem, že: „To už stejně nemá cenu, za pár let už stejně žádná interna nebude“. Proti tomuto nihilistickému argumentu vycházejícímu z koncepce a stavu interní medicíny na počátku zrodu klinického lékařství, je třeba stavět novou koncepci, koncepci moderně pojaté interní medicíny vycházející ze soudobých potřeb překonat při péči o pacienta atomizovanost současné medicíny, která ji v péči namnoze svazuje nebo „oslepuje“. To je jistě především úkol pro nastupující internistickou generaci, v čemž jí můžeme a také jsme povinováni pomoci. V tomto by měla hrát zásadní roli Sekce mladých internistů. To

je budoucnost interny. Internistická společnost má k tomu, aby takové prostředí vytvářela, velmi slušné podmínky. Máme tradici každoročních několikatisícových výročních kongresů, podpořenou i konáním úspěšného Evropského internistického kongresu, který navštívilo 3 500 účastníků. Letos se uskuteční výroční kongres v Brně, a to ve dnech 15.–18. října 2014.

Úspěšné jsou nové (dnes si již troufnu říci, že také tradiční) seriály přednášek Interna Informans, ve kterých budeme pokračovat v jarním i podzimním termínu. Současnou dobu si nelze představit bez elektronických médií. Věřím, že nová tvář www.interna-cz.eu zaujme všechny z Vás, stejně jako doufám ve velmi brzké spuštění stránek pro nelékařskou veřejnost. Odborné stránky se budeme snažit obohatit především co možná největším počtem aktualit. Stránky pro širokou veřejnost by měly přinášet laické veřejnosti dostatek vhodně zpracovaných informací o zdravotních problémech verifikovaných garancí odborné společnosti, a tak začít stavět hráz (nebo alespoň první malou přehrádku) záplavě komerčně bulvárních senzačních informací se zdánlivě zdravotní problematikou, kterým jsou vystavováni jak pacienti, tak celá nelékařská veřejnost a které páchají nedozírné škody v představách lidí o možnostech a postupech současné medicíny a komplikují nám péči o pacienty.

Mezi sledovaná elektronická média naší společnosti patří bezesporu portál INTRANET ČIS a také portál e-interna. I Česká internistická společnost (ČIS) České lékařské společnosti J. E. Purkyně se snaží držet trendy v komunikaci, které jsou populární u mladé generace – najdete ji i na facebooku.

Jestliže každoroční kongres bývá nazýván vlajkovou lodí odborné společnosti, ČIS má vlajkovou loď ještě jednu. A tou byl, snad stále je a především věřím, že bude časopis. Časopis, který držíte v ruce, Vnitřní lékařství. Letošní rok je pro časopis Vnitřní lékařství důležitý z mnoha důvodů, ale zmíním především dva. V roce 2014 začínáme spolupráci s novým nakladatelem, vydavatelstvím a nakladatelstvím lékařské literatury Facta Medica, s.r.o., Brno. Personálně je to vydavatel staronový, takže určitě máme na co navazovat a je třeba říci, že bychom navazovali na roky pro náš časopis z neúspěšnějších. Přejme si všichni, aby to opravdu dopadalo podle všech předpokladů a přání.

A to i proto, nebo především proto, že Vnitřní lékařství slaví 60. výročí svého vzniku. Ponechám stranou debaty o tom, zda je pro odborný časopis 60 let hodně či málo. Pravdou je, že přežít do současnosti a proplout dobami různými, nebylo ani pro časopis vůbec jednoduché. Navíc, v době, v níž stále ještě není zcela překonána ekonomická krize, v níž ekonomická situace speciálně ve zdravotnictví a farmaceutickém průmyslu rozhodně nepříspívá k podpoře rozvoje tištěných médií, stále více oponentů říká, že budoucnost patří jen elektronizaci informací. Nevím. Dovolím si ale jedno inspirativní přirovnání. Asi většina čtenářů zná slavný týdeník NEWSWEEK, založený v roce 1933, který vycházel ještě v 90. letech v nákladu 4 milionů výtisků. V roce 2012 vyšlo jeho poslední tištěné číslo, pro pokles reklamy nebylo možné týdeník dále udržet a vycházel jen v elektronické verzi. Od letoška se objevuje znovu v tištěné podobě a experti uvádějí, že tento příběh je dobrou zprávou pro tištěná média obecně. Jak to souvisí se šedesátinami Vnitřního lékařství? Myslím, že zásadně. Kvalita a tradice má šanci. Je ale potřeba dokázat dobře rozlišit, co patří jako aktualita do elektronické podoby a co si naopak zaslouží publikaci v podobě tištěné. Věřím, že se to novému týmu přesně podaří rozlišit a Vnitřní lékařství zůstane onou vlajkovou lodí naší společnosti i nadále.

České zdravotnictví v roce 2014 určitě potřebuje výbornou internu s vynikajícími internisty. Internu jistě podpoří silná a kvalitní Česká internistická společnost. A Společnost potřebuje časopis Vnitřní lékařství k propagaci svých myšlenek, vizí i dosažených výsledků.

Tak ať se nám to vše daří!

www.interna-cz.eu

www.vnitrnilekarstvi.eu